

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

گزارش ماهانه

دسامبر ۲۰۱۴

مقدمه

در ماه دسامبر قوانین سرکوبگرانه اعمال شده توسط دیکتاتوری حاکم بر ایران بیش از پیش توسط مردم و بخصوص زنان ایرانی با چالش کشیده شد. همزمان با پایان سال ۲۰۱۴ و قدم گذاشتن به ۲۰۱۵، رژیم ایران اثبات کرده است که تمایلی به اطاعت از قوانین شناخته شده انسانی بین المللی ندارد و درحالیکه حقوق بشر را بیش از پیش نقض می کند، زنان قربانیان اول او هستند. جنایتکاران حاکم و قیحانه و با اهرم های مختلف تلاش کرده اند زنان ایران را مرعوب و مایوس کرده و به خانه ها برانند. لایحه حمایت از عامران به معروف و ناهیان از منکر طی این ماه بازهم تکمیل شده و به سپاه پاسداران و بسیج ضد مردمی برای سرکوب زنان مسئولیت مستقیم سپرده شد تا مردم را مرعوب کند. آمار اعدام زنان بصورت واضحی افزایش یافته است در صورتیکه رژیم ایران برای شست و یکمین بار بخاطر نقض فاحش حقوق بشر محکوم شده. شرایط زندان برای زنان وخیم تر شده و دوماه پس از جنایات وحشتناک حملات اسیدی و چاقو کشی علیه زنان هنوز کسی در این رابطه مقصر شناخته نشده است. در حالیکه قربانیان از هیچ حمایتی برخوردار نشده اند، مقامات این پرونده را مسکوت گذاشته اند.

نقض سیستماتیک بر امر حق زیستن

اعدام و محکوم به اعدام

اعدام

رژیم ایران در ادامه موج سرکوبی که بطور خاص از ماه اکتبر علیه زنان ایرانی به راه انداخته است طی ماه دسامبر دست کم ۶ زن را به چوبه دار سپرد. در سحرگاه ۱۱ آذر، ۱۱ زندانی از جمله ۱ زن ۴۳ ساله بنام اکرم حسینی اعدام شدند. وی از زندان زنان قرچک ورامین جهت اجرای حکم آورده شده بود.

در همین روز زن دیگری بنام مرضیه استواری در زندان مرکزی ارومیه به همراه ۳ مرد به دار آویخته شد. صبح روز ۱۹ آذر زنی که با حروف اختصاری ف.غ معرفی شده بود در زندان مرکزی قزوین اعدام شد. دادستان عمومی و انقلاب قزوین تاکید کرد: مهم نیست که این کار مورد اعتراض عده ای قرار گیرد. اجرای احکام اعدام قاچاقچیان مواد مخدر، نشان دهنده صلابت و اقتدار دستگاه قضایی است.

روز ۲۵ آذر، ناهید غیاثوند اهل یکی از روستاهای شهر ارومیه، پس از تحمل سه سال حبس در زندان این شهر اعدام شد. او به همراه همسرش نایب مصطفی زاده به جرم خرید و فروش مواد مخدر دستگیر شده بود اما مصطفی زاده با تودیع وثیقه از زندان آزاد و سپس از ایران خارج شد.

در سحرگاه ۲۶ آذر یک زن از بند نسوان زندان مرکزی تبریز به پای چوبه ی دار برده شد.

به نوشته سایت حکومتی تابناک، در همین ایام زن جوان دیگری بنام ناهید در زندان رجایی شهر کرج اعدام شد. روز ۶ دی پنج زندانی شامل یک زن در زندان مرکزی زاهدان به دار سپرده شدند.

اعمال ضد بشری و مجازاتهای بیرحمانه

قطع عضو، شلاق، شکنجه، تحقیر و توهین

اواخر ماه نوامبر عوامل بسیج آخوندی به منظور ایجاد رعب و وحشت برای زنان و به حاشیه راندن آنان، پس از موج اسید پاشی ها علیه زنان به چاقو کشی علیه دختران جوان پرداخته و ۱۲ تن را مجروح نمودند. این اعمال طی ما دسامبر نیز ادامه داشت. روز ۲۴ آذر، راکبین یک دستگاه موتور سیکلت که صورت خود را پوشانده بودند روی صورت یک دختر در تهران اسید پاشیده و متواری شدند.

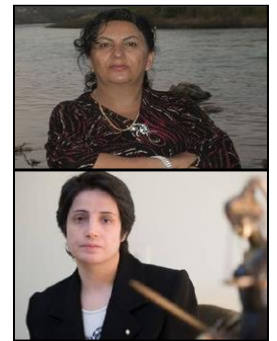

در همین روز یک موتورسوار، با چاقو به یک دختر دانش آموز دبیرستانی در تهران حمله نمود. این عمل در میان دختران مدرسه جو ناامنی ایجاد کرد تا جایی که دختران جرات پیاده روی برای برگشت به خانه را نداشتند.

دستگیریهای خودسرانه

نیروهای لباس شخصی، منیژه صادقی، فعال حقوق زنان و کودکان را در منزل شخصی اش در شهر سنندج دستگیر کردند و فرزندان وی را نیز با خود به مکان نامعلومی بردند. نسرين ستوده، وکیل دادگستری و فعال حقوق بشر در روز جهانی حقوق بشر برای ساعاتی بازداشت شده و مورد بازجویی قرار گرفت.

دستگیریهای سیاسی

زندان

شرایط زندان

زنان زندانی سیاسی بصورت مداوم سوژه شکنجه های روحی و جسمی و اعمال غیر قانونی درخیمان هستند. یلدا پژوهش، از دانشجویان فعال حقوق زنان در شیراز که در روز ۳۰ آبان، با خشونت در منزل خود دستگیر شده بود دست کم تا ده روز بعد در بلاتکلیفی بسر می برد و خانواده او نتوانسته بودن محل اسارات او را پیدا کنند. آتنا دائمی ۲۶ ساله، فعال مدنی و فعال حقوق کودکان کار که در تاریخ ۱۹ مهر بازداشت شد در شرایط بد روحی و جسمی در سلول انفرادی سپاه نگه داشته شده است. وی در آخرین تماس خود اعلام کرده بود که در

صورت بلا تکلیفی دست به اعتصاب غذا خواهد زد.

حکیمه شکری، از فعالین مادران پارک لاله، که از دو سال پیش در زندان اوین بسر می برد پس از اعتراض به عدم رسیدگی دژخیمان به وضعیت زنان زندانی، به زندان قرچک ورامین تبعید شد.

زندانی سیاسی ریحانه حاج ابراهیم مدتهاست که در زندان اوین از دردهای عصبی کمر و پا و خونریزی معده در رنج است اما مأموران زندان مانع درمان و رسیدگی پزشکی به وی می شوند. مادر شوهر ریحانه، زندانی سیاسی خانم مطهره بهرامی نیز در همین زندان دچار روماتیسم مفصلی است که در تمام مفاصل بدنش گسترش پیدا کرده و تا حد زیادی توان تحرک را از وی گرفته است.

نقض حقوق پایه ای

مهره های رژیم طی این ماه بیش از پیش اثبات کردند که هیچ ارزشی برای حقوق زنان قائل نیستند و هیچ حقی را برای آنان به رسمیت نمی شناسند. آخوند «احمد علم الهدی» امام جمعه شهر مشهد می گوید: آنچه ریشه اسلام را می خشکاند، گرسنگی نیست بلکه بی حجابی است، هیچ مساله ای بالاتر از حجاب نیست.

آخوند حسینی بوشهری امام جمعه خامنه ای در قم خطاب به مزدوران لباس شخصی رژیم با اشاره به حجاب زنان گفت، چون قدرت دارید باید به مسئولیتان عمل کنید.

در ادامه تلاش رژیم ارتجاعی برای به خانه راندن زنان، آخوند قرائتی در روز ۱۱ آذر تکرار نمود:

معتقدم باید دختران در دوران دبیرستان ازدواج کنند.

وی ادامه داد: دختران و پسران باید در دانشگاه از هم جدا شوند.

رئیس پلیس امنیت اخلاقی نیروی انتظامی محمد مسعود زاهدیان، استفاده از کلاه را برای زنان از علائم بدحجابی اعدام کرد.

عضو هیات علمی گروه اقتصاد دانشگاه مازندران، زهرا کریمی اظهار داشت: از سال های ۸۵ و ۸۶ تعداد زنانی که وارد دانشگاه می شوند از مردان خیلی بیشتر شده است اما در بازار کار هیچ انعکاس مناسبی از این امر دیده نمی شود.

همچنین، مرکز آمار ایران گزارش نمود که تنها ۱۰ درصد از زنان کشور شغل خارج از خانه دارند. شرکت زنان در نیروی کار پیش از سال ۲۰۰۵، ۱۷ درصد بود که در مقایسه با امسال ۷ درصد کاهش نشان می دهد.

غلامحسین فلاحتی. مسئول کانون شوراهای اسلامی کار استان گیلان گفت: با وجود آنکه حدود ۶۰ درصد کشاورزی این استان بر دوش زنان است اما آنها از هیچ حمایت اجتماعی برخوردار نیستند.

شمار زنان ایرانی که دچار بی خانمانی و اعتیاد به مواد مخدر می شوند رو به افزایش است. مریم جمشیدی یکی از مقامات استان آذربایجان گفت: بیش از ۵ هزار زن معتاد در این استان وجود دارد. ۶۰ درصد این زنان معتاد تحصیل کرده هستند و عموم آنها در سنین ۱۳ تا ۳۰ سالگی هستند.

قربانیان سیاستهای زن ستیزانه رژیم هر روز بیش از افزایش می یابند. دیه دختران حادثه دیده مدرسه شین آباد که هنوز از عوارض سوختگی رنج می برند بعد از اعتراضات و پیگیری های مکرر آنها هنوز پرداخت نشده است.

سهیلا جورکش، یکی از قربانیان اسیدپاشی های زنجیره ای در اصفهان در وضعیت روحی و جسمی بدی بسر می برد و ۸ عمل جراحی که روی چشم چپش انجام شده هنوز به نتیجه نرسیده است. علاوه بر این لباس سوختگی که از سوی پزشکان بیمارستان برایش تجویز شده بود به وی تحویل داده نشده است.

بسیاری از زنان به ورطه ناامیدی می افتند. مریم جمشیدی، مدیر کل امور بانوان و خانواده رژیم در مازندران گفت: بیش از ۵۰۰۰ زن معتاد در مازندران وجود دارد که بیش از ۶۰ درصد آنها تحصیل کرده و عموماً بین سنین ۱۳ تا ۳۰ سال هستند.

روز ۱۱ آذر، تهمینه کوبک نژاد و دختر ۱۶ ساله اش در شهرستان خوی، با خودکشی از طناب دار به زندگی خود پایان دادند.

نقض حقوق اقلیت های مذهبی و قومی

طی ماه دسامبر رژیم ایلات تیغ سرکوب را بر گلوی پیروان اقلیت های مذهبی تیز تر نموده است. به خانواده های مسیحی اجازه برگزاری مراسم کریسمس داده نمی شود و کلیساهای کوچک خانگی مورد حمله قرار می گیرد.

مهتاب افشاری، از مربیان عرفان، روز ۷ آذر، در محل برگزاری کلاس هایش بازداشت شد.

روز ۱۴ آذر، پنج تن دیگر از مربیان عرفان حلقه در محل کلاسهای درسشان در جزیره کیش، بازداشت شدند. ۳ تن از دستگیر شدگان زن بودند.

روز ۱۶ آذر، مامورین وزارت اطلاعات آخوندی با حمله به منزل یک مسیحی خانم "اکرم محب ثابت" در شاهین شهر اصفهان یورش برده و او را بازداشت نمودند. آنها بعد از گذشت دو هفته هنوز اجازه نداده اند که وی با فرزندان خردسال خود ملاقاتی داشته

باشد.

در ارومیه، صبح روز ۸ آذر دو شهروند بهایی به نامهای نوشین مینافی و سهیلا اقدسی در منازل خود دستگیر شدند. آنها پیش از این به اتهام تبلیغ علیه نظام به شش ماه حبس تعزیری محکوم شده بودند. روز ۱۹ آذر سه شهروند بهایی دیگر شامل دو زن در ارومیه روانه زندان شدند. یکی از آنها خانم فرحناز مقدم بود که پیش از این به جرم "ترویج دین بهائیت" و "تبلیغ علیه نظام" به ۳ سال حبس تعزیری محکوم شده بود.

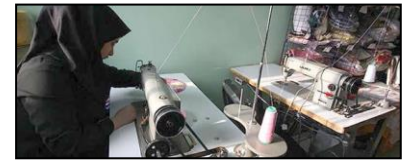

تبعیض علیه زنان

فروم اقتصاد جهان، در گزارش سال ۲۰۱۴ خود در زمینه تبعیض جنسیتی، ایران را از میان ۱۴۲ کشور، در رده ۱۳۷، یعنی ششمین رتبه از آخر معرفی نمود.

نگاهی به رتبه بندی سالهای گذشته نشان می دهد که شرایط زنان ایرانی سال به سال بدتر می شود. در سال ۲۰۱۳، ایران در رده ۱۳۰ قرار داشت. در سالهای ۲۰۱۲، ۲۰۱۱ و ۲۰۱۰ به ترتیب در رده های ۱۲۷، ۱۲۵ و ۱۲۳ بوده است. به همین منوال این کشور در سال ۲۰۰۶ در رده ۱۰۸ بوده است.

این تبعیض از کتابهای درسی کودکان شروع می شود تا دانشگاه و در همه امور اجتماعی اعمال می شود. طرح تفکیک جنسیتی که از سال ۹۲ در دانشگاه دولت آباد اصفهان به اجرا در آمد همچنان در حال گسترش است. تا جاییکه حتی محوطه دانشگاه هم نرده نرده شده و تفکیک

شده است.

آخوند زن ستیز، جوادی آملی در مورد پیروزی های اخیر زنان ایرانی در عرصه های ورزشی آسیا گفت: مدال آوردن برای زنان افتخاز نیست. نقش زنان این است که آرامش را به خانه بیاورند.

البته در خانه ماندن زنان به معنی این نیست که آخوندها لا اقل در آنجا برای زنان حقی قائل باشند. عباس شیخ الاسلامی رئیس دانشگاه آزاد اسلامی مشهد گفت: در ایران از هر ۱۸۰

پرونده مربوط به خشونت علیه زنان، ۱۲۸ پرونده در نیمه راه به دلیل انصراف شاکی بسته می شود. زنانی که از جانب همسر یا خانواده خود مورد خشونت قرار می گیرند یا شکایت نمی کنند و یا در نیمه راه از شکایت خود انصراف می دهند. قوانین جزایی مشکلات زنان جامعه ایرانی را حل نمی کند.

اعتراضات زنان

رژیم ایران به چشم دیده است که هر چه سرکوب را علیه زنان بیشتر می کند، آنها با شجاعت بیشتر و فعال تر از همیشه وارد میدان می شود. آتنا فرقدانی از فعالین حقوق کودکان که اوایل شهریورماه سال جاری توسط ماموران امنیتی رژیم دستگیر و بعد از اعتصاب غذای خشک با وثیقه سنگین موقتا از زندان آزاد شده می نویسد: ۳۶ سال از آنچه که همه ی این سالها در زندان ها گذشته است و نباید از پرداخت بها بهر اسیم.

خانم شعله پاکروان مادر ریحانه جباری زن جوان قهرمانی که در برابر تعدی مامور وزارت اطلاعات از خود دفاع کرد و به همین جرم به دار کشیده شد، می نویسد: زین پس منم و دشمنان ریحانه . این سرباز دلخون ، زبان و قلم تیز میکند به جای شمشیر . هر که نمی پسندد ، دیگر هرگز در مسیرم سبز نشود.

وی در جای دیگری نوشت: دختر دوست داشتی ام ریحانه، نوشته هایت را به باد خواهم سپرد تا

مثل دانه بروید . درختی که میوه اش فریاد عدالت و انسانیت است.

دخترم زیبایم، هر چند تو را به قتل رساندند . اما یادت باشد که کسانی به تو تکیه کرده اند تا از زمین برخیزند . دختران جوان در بسیاری از موارد در برابر روزگویی های گشت ارشاد شجاعانه مقاومت می کنند و عموما مورد حمایت مردم قرار می گیرند.

در ۱۶ روز آذر، دانشجویان و بخصوص دختران دانشجو در دانشگاههای مختلف ایران، با شعارها و اعتراضات خود این روز را که در ایران سمبل مبارزات دانشجویی است گرامی داشته و اعتراض خود به رژیم را نشان دادند. بسیاری از شعارها و سخنرانیهای این روز در اعتراض به نقض حقوق زنان بود. آنها از جمله پلاکارهای در دست گرفتند که روی آن نوشته شده بود "متهمان اسیدپاشی را معرفی کنید" و "مرگ بر اسیدپاش".

در پی تبعید زندانی سیاسی حکیمه شکری که هفته گذشته توسط دژخیمان رژیم صورت گرفت، مادران پارک لاله نامه یی به احمد شهید گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد، نوشتند. مادران در این نامه خواستار آزادی حکیمه شکری شده و شجاعانه از او دفاع کردند. آنها همچنین قسم خوردند که تا روز آزادی او در دفاع از او بایستند.

